

Sygn. akt V Pz 20/15

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2015r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SO Agnieszka Leżańska

SR (del.) M. B.

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2015 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ł. A.

przeciwko (...) Agencji (...) Spółce z ograniczoną

odpowiedzialnością z siedzibą w P.

o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne i odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w Radomsku

z dnia 14 października 2014r.

sygn. akt IV P 111/14

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie;

2. zasądzić od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. na rzecz powoda Ł. A. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 października 2014 roku, wydanym w sprawie IV P 111/14, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu – IV Wydziałowi Pracy w Zgierzu jako miejscowo i rzeczowo właściwemu do jej rozpoznania. Zdaniem sądu pierwszej instancji wydane postanowienie znajduje uzasadnienie w treści art. 461 § 1 k.p.c. Znajduje uzasadnienie, gdyż powód świadczył pracę w oddziale pozwanego w S., który znajduje się w okręgu Sądu Rejonowego w Zgierzu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie złożonym w dniu 29 grudnia 2014 roku powód wniósł o jego zmianę i rozpoznanie powództwa przez Sąd Rejonowy w Radomsku oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. W uzasadnieniu wskazał, że jako miejsce wykonywania pracy pracodawca w umowie o pracę wskazał biuro w R., przy

ulicy (...), gdzie powód faktycznie wykonywał pracę na rzecz pozwanego. Ponadto wskazał, że wbrew twierdzeniom pozwanego, biuro w R. nie zostało zlikwidowane, a jedynie zamknięte na czas remontu.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Ma rację sąd pierwszej instancji wskazując, iż kwestia właściwości miejscowej sądu w sprawach pracowniczych uregulowana jest przepisem szczególnym art. 461 k.p.c. Stosownie do treści wskazanego przepisu pozew w sprawach z zakresu prawa pracy może zostać – stosownie do wyboru dokonanego przez powoda – wniesiony do sądu właściwości ogólnej pozwanego, do sądu, w którego okręgu praca jest, była lub miała być wykonywana, albo do sądu, w którego okręgu znajduje się zakład pracy.

W przedmiotowej sprawie strony jako miejsce świadczenia pracy wskazały w umowie o pracę z dnia 31 sierpnia 2012 roku biuro pozwanego w R. przy ulicy (...).

Lektura akt wskazuje przy tym niespornie, że w biurze tym powód świadczył pracę co najmniej od 2 września 2012 roku, tj. od rozpoczęcia zatrudnienia do pozwanego końca kwietnia 2014 roku. Powyższe potwierdził sam pozwany w odpowiedzi na pozew, w której wskazał, że powód dopiero od maja 2014 roku świadczył w sposób stały na rzecz pozwanego pracę w jego oddziale w S..

W świetle powyższego należało uznać, że powód miał prawo wybrać jako właściwo miejscowy Sąd Rejonowy w Radomsku. Miejsce wykonywania pracy w rozumieniu art. 461 § 1 k.p.c., to nie stałe miejsce pracy, ale jakiegokolwiek miejsce, w którym praca jest, **była** lub też miała być wykonywana przez pracownika. Materiał dowodowy sprawy wskazuje zaś w sposób jednoznaczny, że powód wykonywał pracę w biurze pozwanego w R. co najmniej w okresie od 2 września 2012 roku do 30 kwietnia 2014 roku.

Bez wpływu na powyższe ustalenie pozostaje okoliczność, że powód niezależnie od pozwu wniesionego w sprawie niniejszej wniósł powództwo o to samo roszczenie do Sądu Rejonowego w Zgierzu. Okoliczność ta może bowiem stanowić o odrzuceniu przez Sąd Rejonowy w Radomsku pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. Okoliczność ta nie może jednakże stanowić podstawy do przekazania sprawy innemu sądowi z uwagi na niewłaściwość miejscową.

Nie powinno budzić przy tym wątpliwości, że z uwagi na zakres zażalenia złożonego przez powoda, w niniejszym postępowaniu podlegała ocenie prawidłowość postanowienia Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 14 października 2014 roku, którym Sąd ten stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu – IV Wydziałowi Pracy w Zgierzu jako właściwemu do jej rozpoznania. Postanowienie to zaś, ze wskazanych wyżej przyczyn, uznać należało za nieprawidłowe.

Z tych też względów, Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie „1” sentencji.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. W ramach tych kosztów mieści się poniesiona przez powoda opłata od zażalenia w wysokości 30 złotych.